

“Говорете на цялото израилево общество и кажете: На десетия ден от месеца **всеки да си вземе по едно агне** за бащиния си дом, по едно агне за един дом. Но ако в дома са малко за агнето, тогава нека го вземе с най-близкия до къщата му съсед според броя на душите; смятайте за агнето според онова, което всеки може да изяде. Агнето ви да бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овцете или от козите да го вземете. И да го пазите до четиринадесетия ден на същия месец; **тогава цялото събрание на израилевото общество да го заколи привечер.** После да вземат от кръвта и да сложат на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, където ще го ядат.” (Изход 12:3-7)

“От пръст да Ми издигаш олтар и **да жертваш на него всеизгарянията си и примирителните си жертви**, овцете си и говедата си. На всяко място, където ще правя да се помни Името Ми, ще идвам при теб и **ще те благославям.**” (Изход 20:24).

Когато Йоан Кръстител представя пред света Месията, той Го представя като Божия Агнец.

“На следващия ден Йоан видя Исус, че идва към него, и каза: **Ето Божият Агнец, който взема греха на света!**” (Йоан 1:29)

Ако Исус е Божият Агнец, който е бил принесен в жертва, тогава логичното заключение на много хора е, че Бог е искал Синът Му да бъде убит, за да плати за нашите грехове. В рамките на тази парадигма човечеството не убива Божия Син, а прави каквото Бог иска.

Но ГОСПОД благоволи Той да бъде съкрушен, остави Го да страда. Когато направи душата Си жертва за вина, ще види потомство, ще продължи дните и ГОСПОДНОТО благоволение ще благоуспее в ръката Му. (Исаия 53:10)

Ако на кръста Господ е благоволил да нарани Сина Си като жертва, тогава впечатлението, което мнозина добиват, е, че Бог се е нуждаел от тази жертва, за да задоволи гнева Си заради нашия грях. Мотивите са, че справедливостта на Бог трябва да бъде удовлетворена. За да покаже колко лоши са нашите грехове, Исус трябвало да заеме нашето място в смъртта, за да задоволи справедливостта на Отец.

Бог искал (изисквал) ли е тези жертви?

„**Жертва и принос Ти не си пожелал; отворил си уши в мен; всеизгаряне и принос за грях не си поискал.**” (Псалми 40:6)

Библията заявява ясно, че Бог не е *искал* жертви. Също така тя твърди ясно, че Той не е *поискавал* всеизгаряне и принос за грях. Нещо повече, в Еремия 7:22-23 четем:

“Защото не говорих на бащите ви и не им заповядах за

всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох от египетската земя; а това слово им заповядах и казах: Слушайте гласа Ми и аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете народ; и ходете по всичките пътища, които ви заповядам, за да ви бъде добре.” (Еремия 7:22-23)

Как може Бог да каже, че не е заповядал на израилтяните да принасят всеизгаряния и жертви, когато изглежда очевидно, че Той положително им е заповядал да принасят Пасхата и е установил системата за жертвоприношения? Библията противоречи ли си тук? Нека разгледаме друг пример:

“Утре около този час аз ще ти изпратя човек от вениаминовата земя и ти ще го помажеш за княз над народа Ми Израил, и той ще избави народа Ми от ръката на филистимците, защото аз погледнах милостиво на народа Си, понеже вижът му дойде до Мен. И когато Самуил видя Саул, ГОСПОД му каза: Ето човекът, за когото ти говорих. Този ще господства над народа Ми.” (1 Царе 9:16-17)

В тази история Бог заповядва на своя пророк Самуил да помаже човек, който да бъде цар над народа Израил. В непосредствения контекст изглежда, че Бог е Този, Който заповядва тези неща. По-широкият контекст е, че Израил искал цар и Бог им дал такъв според молбата им.

“Но това нещо се видя лошо на Самуил, че казаха: Дай ни цар, за да ни съди. И Самуил се помоли на ГОСПОДА. А ГОСПОД каза на Самуил: Послушай гласа на народа за всичко, което ти казват, защото не теб отхвърлиха, а Мен отхвърлиха, да не царувам над тях. Според всичките дела, които извършиха от деня, когато ги изведох от Египет, чак до този ден, като Ме оставиха и служиха на други богове, така правят и на теб.” (1 Царе 8:6-8)

Библията потвърждава, че Бог не е искал да даде на Израил цар, а просто им е позволил да имат такъв.

“Това те погуби, Израилю, че си против Мен, против своята помощ. И къде е сега царят ти, да те избави във всичките ти градове? И къде са съдиите ти, за които каза: Дай ми цар и князе? Дадох ти цар в гнева Си и го магнах в яростта Си.” (Осия 13:9-11)

Какво означава, че Бог е дал на Израил цар в гнева Си? Божият гняв е да позволи на човека да има грешните неща, които той желае. Библията показва на няколко места как Бог заповядва на човека някои неща, които са според желанието на човека. (За разширено изследване по този въпрос вижте глава 13^{та} от книгата *Действията на нашия нежен Бог* достъпна БЕЗПЛАТНО на fatheroflove-bulgaria.com)

След като Адам съгрешил, той натовари Божия Син с вината за действията за действията си, заради които вярвал, че му е *наложена* смъртна присъда и затова се страхувал, че Бог идва, за

да я изпълни.

“И човекът каза: Жената, която Ти си ми дал с мен, тя ми даде от дървото и ядох.” (Битие 3:12)

За да избегне смъртта, той прехвърлил вината върху Божия Син и съпругата си. Той бил готов тя да умре на негово място. Когато Бог казал „Непременно ще умреш“, Адам помислил, че Божията справедливост изисква смърт. Той не успял да осъзнае, че не Бог, а грехът носи смърт по естествен начин (Римляни 6:23; Яков 1:14-15). Той също така смятал, че вината може да бъде прехвърлена и че друг може да плати дълга, който според него е поискал Бог. За да може Адам да види какво има в сърцето му, Бог учредил жертвената система. **Подобно на желанието за земния цар, жертвената система е отражение на това, което човек мисли, а не на това, което мисли Бог.** Жертвената система е огледало в съзнанието на човека. В този контекст можете да хармонизирате текстовете на Библията относно жертвите.

“И Самуил каза: ГОСПОД наслаждава ли се на всеизгарянията и жертвите колкото на послушанието на ГОСПОДНИЯ глас? Ето, послушанието е по-добро от жертвата и покорството — от тлъстината на овни.” (1 Царе 15:22)

Бог просто иска да Му се доверяваме и да Му се покоряваме чрез Неговата благодат. Той не искал да дава жертвената система на хората, но се налагало да заповядва онова, което е в сърцето на човека, за да му покаже неговата.

Бог им заповядвал онези неща, които били в сърцата им, за да направи греха да изобилства (Римляни 5:20). Сърцата им били пълни с жертви и приноси. Не са ли правили това около златното теле? Така че Бог им дал заповеди, за да им покаже нивото на техния плътски ум.

“И допуснах им закони не добри и наредби, от които те не можах да бъдате живи,” (Езекил 20:25, *Синадално издание*)

Как е възможно Бог да дава неща на Своя народ, чрез които те не могат да живеят? Той им дава нещата, които те искат. Докъде би стигнал човешкият ум, за да се опита да умилостиви Бога с жертви? Когато храмът бил осветен, цар Соломон принесъл в жертва двадесет и две хиляди бика и сто и двадесет хиляди овце (2 Летописи 7:4-5).

Къде Бог е изисквал всички тези неща? Библията казва, че Бог не е искал жертви и приношения. Хората са готови

да жертват собствените си деца, за да угодят на бога, който са си представяли. Какво казва Писанието?

"Ще благоволи ли ГОСПОД в хиляди овни, в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, плода на утробата си — за греха на душата си? Той ти е известил, човече, какво е добро. И какво иска ГОСПОД от теб освен да вършиш правда, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог?" (Михей 6:7-8)

Бог искал от Своя народ да Му се довери и да получи Неговата благодат, за да бъдат способни да Му се покоряват от сърце. Той не желаел жертви с цел да бъде успокояван. Текстът, който идва на ум в противовес на това, е следният:

"А според закона почти всичко се очиства с кръв и без проливането на кръв няма опрощаване." (Евреи 9:22)

Защо законът учи, че без проливането на кръв няма опрощение или свобода? Защото законът е огледало, което показва какво има в човешкото сърце.

"Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона, понеже чрез закона става само познаването на греха." (Римляни 3:20)

Хората не се оправдават чрез дела като принасят жертви по закона - "защото не е възможно кръвта от юнци и от козли да отстрани греховете." (Евреи 10:4) - но чрез осъзнаването на това, че принасянето на жертви е в природата ни, за да може след това осъзнаване да се разкаем за този грях. Законът извежда семето на открито, за да може то да бъде изповядано. **Не Бог е Този, Който изисква да няма прошка „без проливането на кръв“, а по-скоро човекът е този, който вярва в това и не може да приеме, че Бог ще му прости без той да е направил жертва.** В нощта преди смъртта Си Исус се помолил на Своя Отец, казвайки: *"Аз Те прославих на земята: извърших делото, което Ти Ми даде да върша"* (Йоан 17:4).

Ако Христос е завършил делото, което Му е дал Неговият Отец в нощта преди да умре, тогава Бог не е имал нужда от това Сина Му да умре. Той е трябвало само да ни покаже Своя добър и милостив характер.

Човекът е имал нужда Христос да умре, защото за нас, в нашето естествено състояние (изкривено мислене) не може да има прошка без наказание. За да приемем опрощението на Бог, човешката раса трябва да види как Исус умира. Заради това, точно преди да умре Исус, Той извикал „Свърши се!“ Йоан 19:30.

Една от основните причини да се пропуска истинската сърцесъкрушителна сила на кръста е неразбирането на жертвената система в Стария Завет.

"... На десетия ден от месеца всеки да си вземе по едно агне ... Агнето ви да бъде без недостатък, едногодишно мъжко; от овцете или от козите да го вземете. И да го пазите до четирнадесетия ден на същия месец; тогава цялото събрание на израилевото общество да го заколи привечер. После да вземат от кръвта и да сложат на двата стълба и на горния праг на вратата на къщите, където ще го ядат." (Изход 12:3-7)

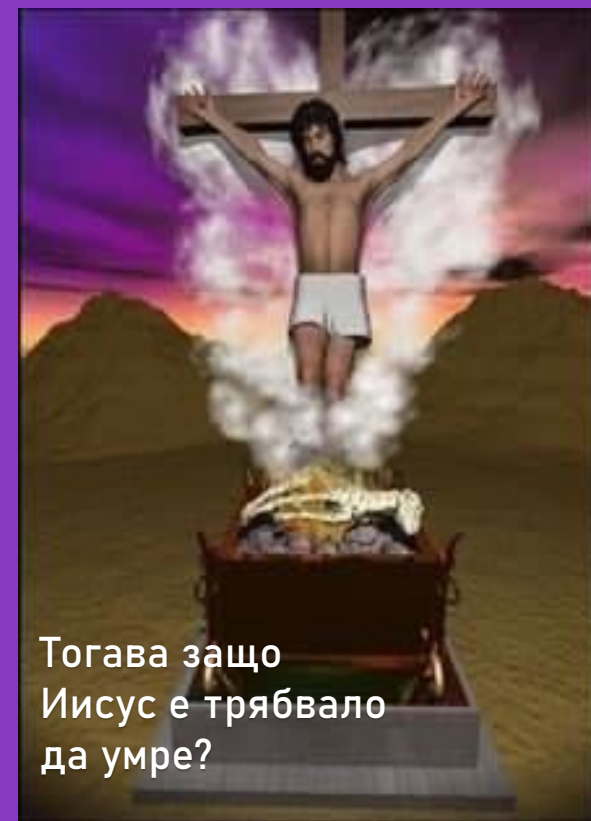
Впечатлението, което оставят тези текстове, е, че Бог иска хората да убиват животни в жертва на Него и че когато направят това, Той ще ги благослови. Но дали Бог е Този, Който е изисквал тези жертви? Неговата справедливост изисква ли гневът Му да бъде успокоен като при езическите богове на другите народи?

Прочетохте редактирана извадка от книгата:
Кръст проучен & Кръст срещнат
Въздействието и значението на Христовия кръст

Свалете цялата книга БЕЗПЛАТНО от:

"Всеизгаряне и принос за грях не си поискал."

Тогава защо Исус е трябвало да умре?

*"Жертва и принос Ти не си пожелал ... всеизгаряне и принос за грях не си поискал."
~ Псалми 40:6 ~*